

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის 22.02.2019 წლის №125/19¹
გადაწყვეტილების მოკლე მიმოხილვა

მარიამ გაბროშვილი (სტუდენტი)

ფაქტები

ადვოკატი წარმოადგენდა მოსარჩელეთა ინტერესებს მათი მეზობლის საცხოვრებელ ბინაში ჩატარებული სარემონტო სამუშაოების შედეგად მიყენებული ზიანის ანაზღაურების თაობაზე. მოსარჩელეებმა ადვოკატს გადაუხადეს ჰონორარი წინასწარ. საჩივრის ავტორი განმარტავს, რომ მას გადახდილი ჰონორარის ფარგლებში საადვოკატო მომსახურება ადვოკატისგან არ მიუღია, რადგან მან მისი ინტერესები არ დაიცვა სათანადოდ, კერძოდ, ადვოკატი საქმეზე გამართულ ყველა სასამართლო პროცესზე აგვიანებდა. ადვოკატს სურდა დროულად საქმის დასრულება და ამიტომ ცდილობდა საქმეზე რაც შეიძლება ნაკლები მტკიცებულება გამოკვლულიყო, საჩივრის ავტორის განცხადებით, ადვოკატი სასამართლო სხდომაზე სამართლებრივად არასწორად აფასებდა საკითხს, რის თაობაზეც მოსამართლემ შენიშვნაც მისცა. საჩივრის ავტორის განცხადებით, მოსამართლემ წესრიგის დარღვევისთვის პასუხისმგებლობის სახით მომჩივანს ჯარიმა დააკისრა. ადვოკატმა არ განუმარტა საჩივრის ავტორს თხოვნის მიუხედავად, თუ რატომ დაჯარიმდა, ამასთან ადვოკატმა არასწორი ინფორმაცია მიაწოდა მას იმის თაობაზე, რომ თითქოს ჯარიმა გაუქმდა და გადახდის ვალდებულება არ არსებობდა. საქმის პირველ ინსტანციაში წაგების შემდეგ საჩივრის ავტორმა მოგვიანებით შეიტყო, რომ მისი სახელით ადვოკატს გასაჩივრებული ჰქონდა პირველი ინსტანციის გადაწყვეტილება. ადვოკატმა სააპელაციო წესითაც წააგო საქმე და კვლავ გაასაჩივრა უზენაეს სასამართლოში მასთან შეუთანხმებლად. ადვოკატის განცხადებით, მას არ უთქვამს საჩივრის ავტორისათვის, რომ ჯარიმის გაუქმების შესახებ განკარგულება გაუქმებული იყო. ადვოკატის განცხადებით, სასამართლო პროცესზე 15 წუთით მისი დაგვიანების მხოლოდ ერთი შემთხვევა იყო, რის თაობაზეც წინსწრებით, როგორც მომჩივანს, ასევე მოსამართლის ეცნობა. აღნიშნულ დღეს სხდომა ადვოკატის გამოცხადებისთანავე ჩატარდა და მომჩივანს, მისი დაგვიანებით რაიმე ზიანი არ მიდგომია. რაც შეეხება მტკიცებულებებს, მოწმეთა დაკითხვაზე შუამდგომლობა სასამართლომ არ დააკმაყოფილა, ხოლო კორპუსის ავარიულობის შესახებ ცნობა ადვოკატმა გამოითხოვა და წარადგინა სასამართლოში. პირველ ინსტანციაში საქმის დასრულების დროს მომჩივანს მისთვის რაიმე პრეტენზია არ განუცხადებია და არც სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების გასაჩივრებაზე უთქვამს უარი და შესაბამისად, ადვოკატმა გაცემული რწმუნებულებისა და საადვოკატო მომსახურების ხელშეკრულების ფარგლებში გაასაჩივრა გადაწყვეტილება. ადვოკატის განმარტებით, იმ შემთხვევაში, თუ მომჩივანს არ სურდა საქმის წარმოების გაგრძელება, მას საჩივრის გახმობა საქმის განხილვის ნებისმიერ ეტაპზე შეეძლო.

პროცესუალური ისტორია

მომჩივანმა საჩივრით მიმართა საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას და მოითხოვა ადვოკატისთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება და იურიდიული მომსახურებისთვის გადაცემული თანხის დაბრუნება.

სამართლებრივი შეფასება

2020 წლის 13 მარტს საპროცესო კოლეგიამ მიიღო გადაწყვეტილება ადვოკატის მიმართ დისციპლინური დევნის აღძვრის თაობაზე. საპროცესო კოლეგიამ აღნიშნა, რომ იმ შემთხვევაში, თუ საქმისწარმოების განხილვის ეტაპზე დადასტურდებოდა, რომ ადვოკატმა საჩივრის ავტორის

¹ <https://gba.ge/pdf/621768a9d5aa9.pdf/125-19,%20gamartleba%2004.08.21.pdf>

საქმესთან დაკავშირებით, სააპელაციო და შემდგომ საკასაციო წესით გაასაჩივრა სასამართლოს გადაწყვეტილებები საჩივრის ავტორთან შეუთანხმებლად, შესაძლოა, დარღვეული ყოფილიყო ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსით გათვალისწინებული კლიენტის ინფორმირების და კლიენტის მითითებების გათვალისწინების ვალდებულება. ადვოკატმა საქმე უნდა აწარმოოს კლიენტის, მისი უფლებამოსილი წარმომადგენლის ან შესაბამისი ორგანოს მიერ დანიშნული კომპეტენტური პირის მითითებით, სავალდებულო დაცვის შემთხვევაში (ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 8.2). ადვოკატმა კლიენტს მასთან შეთანხმებული წესით უნდა მიაწოდოს ინფორმაცია მასზე მინდობილი საქმის მსვლელობის ... შესახებ (ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 8.6 მუხლი). მომჩივანის მიერ ადვოკატის მიმართ არსებულ პრეტენზიებზე არ აღიძრა დისციპლინური დევნა. შესაბამისად, განხილვის კოლეგიამ შეაფასა დისციპლინური დევნის აღძვრის ფარგლებში მითითებული გარემოებები, რაც ეხება ადვოკატის მიერ საჩივრის ავტორის საქმეზე მიღებულ პირველი ინსტანციის გადაწყვეტილების გასაჩივრებას. ადვოკატი მოქმედებდა მისთვის მინიჭებული მინდობილობის ფარგლებში და საქმის არსებითი განხილვა ადვოკატის, როგორც წარმომადგენლის მიერ საჩივრის ავტორის ინტერესების საწინააღმდეგოდ მეორე და მესამე ინსტანციაში არ დაწყებულა. ამასთან, უზენაეს სასამართლოში მომჩივანმა წარადგინა განცხადება იმის თაობაზე, რომ მას არ სურდა კერძო საჩივრის განხილვა. მოცემულ შემთხვევაში, არ დასტურდება, რომ ადვოკატისთვის საჩივრის ავტორისგან ცნობილი იყო, რომ მას აღარ სურდა გადაწყვეტილების გასაჩივრება და მიუხედავად ამისა, ადვოკატმა იმოქმედა მისი კლიენტის ინტერესების საწინააღმდეგოდ. ამასთან, გარდა საჩივრის ავტორის პოზიციისა, არ დგინდება, ადვოკატის მიერ აპელაციის წესით გადაწყვეტილების გასაჩივრებისას საჩივრის ავტორისათვის მიყენებული კონკრეტული ზიანის არსებობა.

დასკვნა

დისციპლინურ საქმეზე ადვოკატის მხრიდან ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსით გათვალისწინებულ კლიენტის ინფორმირების და კლიენტის მითითებების გათვალისწინების ვალდებულების დარღვევას არ ჰქონია ადგილი და ადვოკატს არ დაეკისრა დისციპლინური პასუხისმგებლობა.